

Houderij Richtlijnen

I. Toepassingsgebied: KLEURMUIZEN

De kleurmuis (*Mus musculus*) stamt af van de wilde huismuis. Zijn naam heeft de kleurmuis te danken aan het grote scala aan kleuren waarin de dieren gefokt worden. Oorspronkelijk leefde de muis op de steppen en in de halfwoestijnen van het Middellandse Zeegebied, Midden-Oosten en Zuidoost-Azië. Al lang voor de jaartelling leefde de muis steeds meer in de buurt van de mens. Het houden van huismuizen is al beschreven in een Chinees woordenboek uit 1100 voor Christus. Daarin worden het fokken en de verschillende kleuren al beschreven.

Er zijn meer dan 370 soorten en 1500 ondersoorten muisachtigen. Muizen hebben een groot aanpassingsvermogen en weten daardoor op allerlei plekken te overleven. Vaak zijn de soorten vernoemd naar hun leefomgeving: er zijn bijvoorbeeld sneeuwmuizen, bosmuizen, veldmuizen, woestijnmuizen en huismuizen. Met uitzondering van enkele geïsoleerde eilanden komt de muis overal ter wereld voor.

Muizen zijn actieve knaagdierdierjes die snel contact maken met mensen en erg tam kunnen worden. Het lichaam van de muis is ongeveer 6,5 tot 9,5 centimeter lang. Een muis heeft een vrij spitse neus, grote ronde oren en een kale, zes tot tien centimeter lange staart. Muizen hebben een echt knaagdierengebit. Ze hebben vier snijtanden en twaalf kiezen die altijd doorgroeien. Hoektanden en valse kiezen ontbreken. Een muis wordt gemiddeld 1 tot 3 jaar oud. Enkele uitzonderingen van 5 jaar worden soms ook gehaald.

De kleurmuis komt voor in tal van kleuren, kleurpatronen en haarvariëteiten. Zo zijn er muizen met de kleuraftekening van een Siamese kat, Hollander konijn of Dalmatische hond en langharige, borstelharige, krulharige en extra glimmende satijnharige muizen.

Muizen zijn nachtdieren die in korte periodes rust en activiteit met elkaar afwisselen. In de schemering en de eerste helft van de nacht zijn zij het meest actief. Overdag verschuilen zij zich in hun nest. Ze kunnen buitengewoon goed klimmen en zijn uiterst snel en beweeglijk.

Muizen leven in familieverband waarin familieleden herkend worden aan de geur. De muizen binnen een familie hebben een hechte band met elkaar. Andere muizen worden agressief verjaagd. Mannetjesmuizen bakenen hun territorium af met behulp van urinegeuren.

Aandachtspunten vóór aanschaf van een kleurmuis:

De verzorging van een muis kost tijd. Een muis wordt gemiddeld 1 tot 3 jaar oud, maar er zijn ook uitzonderingen van 5 tot zelfs 7 jaar bekend. Al die tijd moet het dier gevoerd en verzorgd worden, en moet de kooi schoongemaakt worden. Wanneer u op vakantie gaat of in het ziekenhuis terecht komt, moet er een oppas voor de muis gezocht worden. Wanneer het dier ziek is, moet een dierenarts bezocht worden.

Geef uw kind niet de verantwoordelijkheid van de zorg voor de muis. Verzorg de dieren samen met uw kind, zodat het kind kan leren hoe het dier verzorgd moet worden en zodat u zeker weet dat het dier goed verzorgd wordt. Laat kleine kinderen nooit alleen met huisdieren!

Een muis is geen knuffeldier. Natuurlijk kan het dier wel opgepakt worden, maar een muis beleeft doorgaans geen plezier aan op schoot zitten of lang geaaid worden. Muizen zijn meer geschikt om naar te kijken. Bedenk of u dit leuk vindt, of dat u liever een dier wilt waar u meer contact mee kunt hebben.

De verzorging van een muis kost uiteraard ook geld. Voor de aanschaf van een muis moet u rekenen op een bedrag van ongeveer twee tot vijf euro. Hier bovenop komen de kosten voor de kooi, voerbak, drinkflesje, looprad en speeltjes, deze kosten bedragen ongeveer €100,-. Daarnaast zijn er de terugkomende kosten van voer en bodembedekking. Eventuele dierenartskosten kunnen oplopen tot enkele honderden euro's. Bedenk of u dit kunt betalen voordat u ervoor kiest om een muis aan te schaffen!

Let bij aanschaf van een muis op dat de dieren actief en gezond zijn. Als je een muis aanschaft, doe dit dan ergens waar de huisvesting ruim en schoon is. De vacht moet dicht zijn en glanzen, er mogen geen kale plekken zijn. De ogen moeten schoon, helder en glanzend zijn. Ook de neus, oren en de anus moeten schoon zijn. Muizen zijn onder andere te koop bij dierenwinkels. Nadelen van een muis uit een dierenwinkel is dat de dieren soms al drachtig zijn omdat ze gedekt zijn door hun eigen vader of nestbroertjes. Ook komen er nogal eens ziektes zoals schurft en schimmelinfecties voor.

Muizen zijn ook te koop bij fokkers die voornamelijk muizen kweken als slangenvoer. Deze muizen zijn vrijwel altijd schuw en moeilijk tam te maken.

Kies bij aanschaf van een muis daarom voor een goede fokker of voor particulieren met een nestje. Deze muizen zijn vaak al tam omdat ze regelmatig gehanteerd worden. Ook bestaan er speciale opvangcentra voor knaagdieren die afgestaan zijn. Het verdient aanbeveling om hier eens te gaan kijken.

II. Voeding

Muizen zijn omnivoren, ze eten dus zowel plantaardig als dierlijk materiaal. Een volwassen muis eet ongeveer 5 tot 10 gram voedsel per dag. In de vrije natuur eet een muis wat er op dat moment en op die plaats voorhanden is. Muizen houden dus over het algemeen van een redelijk afwisselend menu.

Voer als basismaaltijd een compleet voer dat speciaal voor muizen is samengesteld. Dit voer is te koop bij de dierenspecialzaak. Daarnaast moet het menu aangevuld worden met verse groenten of fruit, zoals wortel, komkommer, appel, peer of druif. Om in de behoefte aan dierlijk eiwit te voorzien, kunnen stukjes kaas, worst of gekookt ei gevoerd worden. Een paar brokjes honden- of kattenvoer zijn ook mogelijk. Muizen zijn dol op gedroogde vijgen, dadels en rozijnen. Dit soort gedroogd fruit bevat veel vitamines, mineralen en sporenelementen.

Er dient altijd genoeg hooi beschikbaar te zijn. De vezels die hierin volop aanwezig zijn, zijn erg belangrijk voor de spijsvertering van de muis. Wilgentakjes of een knaagsteen in het verblijf zijn nodig om in de knaagbehoefte van de muis te voorzien.

Het voer kan verstrekt worden in een voerbak, zorg dan dat de bak zo zwaar is dat deze niet omgestoten kan worden. Het voer kan ook verspreid worden in de kooi zodat de muizen actief op zoek moeten naar hun voedsel. Dit komt dichterbij de buurt van hun natuurlijke leefwijze.

Muizen eten van tijd tot tijd hun eigen uitwerpselen. Dit is geen afwijking, maar een noodzaak. Tijdens de spijsvertering in het darmkanaal ontstaat er namelijk vitamine B12. Door de ontlasting op te eten, krijgen muizen deze vitamine binnen.

Kleurmuizen drinken in vergelijking met de meeste andere kleine knaagdieren relatief veel. Zorg altijd voor vers drinkwater en verschoon dit dagelijks. Het is soms beter een drinkfles te gebruiken dan een drinkbak wanneer de drinkbak snel vervuild wordt. Hang de drinkfles buiten de kooi zodat de fles niet kapot geknaagd kan worden.

III. Huisvesting:

Soort huisvesting

Kleurmuizen kunnen zowel in een tralie-kooi als in een glazen bak gehuisvest worden. Een geschikte kooi heeft horizontale spijlen, zodat de dieren kunnen klimmen. De tralies mogen hooguit 6 mm van elkaar af staan. Wanneer deze afstand groter is, kunnen de muizen ontsnappen. Een tralie-kooi biedt goede ventilatie. De bodembak dient hoog genoeg te zijn, dit voorkomt dat er veel rommel naast de kooi komt te liggen. Een glazen bak als verblijf voor de kleurmuizen voorkomt dit probleem, maar heeft als groot nadeel dat de ventilatie minder goed is. De urinegeur die in de bak blijft hangen kan luchtwegproblemen voor de muis tot gevolg hebben. Bovendien kan op warme dagen de temperatuur achter het glas hoog oplopen. Zorg bij huisvesting in een glazen bak dat de bak is afgedekt met fijnmazig gaas. Muizen kunnen hoog springen en zijn goed in het vinden van openingen om te ontsnappen.

Afmetingen

Kies bij het uitzoeken van een muizenverblijf voor een onderkomen dat zoveel mogelijk ruimte biedt. De minimummaat van een kooi met daarin twee muizen is 50 x 30 cm. breed en 30 cm. hoog. Voor het houden van meerdere dieren moet de kooi uiteraard nog groter zijn.

Inrichting

In het wild loopt een muis gemiddeld twee tot drie kilometer per dag. Om muizen de beweging te geven die ze nodig hebben, kan het verblijf worden ingericht met tunnels, trapjes, klimtouwen en een looprad. Kies voor een ruim rad met een dicht loopoppervlak en zonder spaken, zodat de dieren niet met hun pootjes of staart bekneld kunnen raken. Zorg voor een nesthok of nestgelegenheid in de vorm van hooi, waar de muizen zich veilig voelen en niet gestoord worden.

Muizen zijn slimme, nieuwsgierige dieren. Geef hen daarom regelmatig iets nieuws in het verblijf dat ze kunnen onderzoeken, zoals lege doosjes, wc-rolletjes of ander speelgoed. Muizen met te lange, scherp gepunte nagels kunnen zichzelf tijdens hun poetsbeurten beschadigen. Nageltjes laten slijten kan door te zorgen voor een ruw oppervlak in het muizenverblijf, bijvoorbeeld een (bak)steen waar de dieren overheen moeten lopen.

Bodembedekking

Gebruik een goed absorberende en stofvrije bodembedekking. Het gebruik van kranten is af te raden, omdat deze snel doorweekt raken en geen urinegeuren opnemen. Stro is niet geschikt als bodembedekking voor muizen, omdat de dieren zich kunnen verwonden aan de scherpe randen. Wel geschikt zijn bijvoorbeeld houtkrullen, hennepvezel of biologisch afbreekbare kattenbakkorrels. Over naaldbomenhout-strooisel is momenteel discussie over mogelijke schadelijke effecten van bepaalde stoffen die daar van nature in voorkomen. Hooi is niet geschikt als bodembedekker omdat het te weinig vocht opneemt, maar het is wel uitermate geschikt als nestmateriaal.

Omgeving

Een muizenverblijf dient allereerst op een droge en tochtvrije plek te staan, maar moet wel goed geventileerd zijn. Grote temperatuurverschillen, volle zon en droge verwarmingslucht zijn niet goed voor de muis. Zet het verblijf niet op de grond, hier is de temperatuur lager en het tocht er meer. Zet de kooi op een (laag) kastje of tafeltje. De optimale omgevingstemperatuur voor de muis is 18 tot 20°C. Muizen kunnen niet buiten gehuisvest worden, aangezien er buiten geen constante temperatuur heerst. Plaats het muizenverblijf in een ruimte waar je vaak aanwezig bent, zoals de huiskamer. Zo hebben

de muizen wat bedrijvigheid om zich heen en het is voor uzelf ook leuk om naar de dieren te kijken. Zorg wel dat er niet voortdurend langs de kooi gelopen wordt, dit is onrustig voor de dieren.

Onderhoud

De muizenkooi moet eens per week geheel verschoond worden. Muizen zetten urinesporen uit om hun territorium van een eigen luchtje te voorzien. Hoe vaker en beter hun verblijf wordt schoongemaakt, des te meer ze zullen urineren om alles weer zo snel mogelijk vertrouwd te laten ruiken. Dit is te voorkomen door tijdens het schoonmaken een klein deel van de oude, schone bodembedekking en/of het nestmateriaal te laten liggen. Verwijder alle inhoud en maak de kooi en alle speeltoestellen schoon. Was ook het voerbakje en de waterfles af, en spoel deze goed af zodat er geen zeepresten achterblijven. Richt het verblijf daarna opnieuw in. Muizen vinden het leuk om hun omgeving te ontdekken, dus het is aan te raden om af en toe de inrichting van het hok te veranderen.

IV. Gezondheid:

Een gezonde muis is levenslustig, niet te dik of te mager, en heeft een glanzende beharing met schone ogen, neus, oren en achterste. Een zieke kleurmuis zit vrijwel altijd in elkaar gedoken. De vacht is dof en staat open, alsof hij vochtig is. Het diertje heeft een hoge rug, ook tijdens het lopen.

Goede voeding, verzorging en hygiëne dragen bij aan een goede gezondheid. Muizen zijn tamelijk gevoelig voor infectieziekten. Controleer de muis daarom dagelijks op afwijkingen of gedragsveranderingen. Ga direct naar de dierenarts bij de volgende symptomen:

- De muis eet minder of helemaal niet. Wanneer een muis niet eet, komt het maagdarkanaal stil te liggen waardoor het dier binnen enkele dagen overlijdt.
- Gewichtsverlies. Wanneer een muis vermagerd, is dit een teken dat het dier slecht eet.
- Afwijkende ontlasting zoals harde kleine keutels, geen keutels of diarree. Dit kan wijzen op maagdarfstoornissen, gebitsproblemen of verkeerde voeding.
- Inactiviteit. Een gezonde muis is nieuwsgierig en beweeglijk. Een zieke muis is sloom, reageert niet alert en is niet actief.
- Afwijkende ademhaling. Wanneer een muis reutelend of piepend ademhaalt (dus niet het gewone 'piep'-geluid, maar piepjes bij elke ademhaling) heeft het dier waarschijnlijk luchtwegproblemen.

Ook bij symptomen als een natte kin, uitvloeiing uit de ogen of oren, bulten op de huid of in de buik, vachtproblemen of veel krabben (jeuk) moet een dierenarts ingeschakeld worden.

Raadpleeg bij ziekte of twijfel over de gezondheid van de muis een dierenarts die verstand heeft van muizen.

Zieke muizen, algemeen

Muizen zijn erg kwetsbaar als ze ziek zijn. Wacht daarom niet te lang met het invoeren van deskundige hulp van een dierenarts.

De meest voorkomende aandoeningen bij de kleurmuis zijn:

Longproblemen

Bij muizen komen veel luchtwegproblemen voor. Deze problemen kunnen veroorzaakt

worden door virussen, bacteriën en schimmels. Tocht is een van de meest voorkomende oorzaken. Symptomen van luchtwegproblemen zijn: niezen, snotteren, vieze ogen en neus, benauwdheid en een reutelende of piepende ademhaling. Raadpleeg een dierenarts en zet de muis op een tochtvrije, warme plek (22 -25°C). Als luchtwegproblemen onbehandeld blijven, kunnen ze chronisch worden en leiden tot een (dodelijke) longontsteking.

Diarree

Diarree is bij kleurmuizen vaak dodelijk. Diarree wordt meestal veroorzaakt door verkeerde voeding of bedorven drinkwater, soms in combinatie met tocht. Verwijder alle vochthoudende voedingsmiddelen uit het verblijf. Geef het dier uitsluitend hooi, droog brood of gekookte rijst. Zorg wel altijd voor vers drinkwater. De bodembedekking en het nestmateriaal dienen twee maal per dag verschoond te worden. Zodra de muis weer helemaal genezen is, dient het verblijf goed ontsmet te worden.

Soms wordt diarree veroorzaakt door een Salmonella-infectie. In dit geval moet de muis medicijnen krijgen. Ga daarom altijd met de muis naar de dierenarts wanneer er sprake is van diarree.

Natte staart / Wet tail

De ziekte 'wet tail' wordt veroorzaakt door de E. colibacterie. Normaal komt deze bacterie in geringe hoeveelheid voor in de darm van kleine knaagdieren. Bij verminderde weerstand of stress kan de bacterie plotseling actief worden. Deze ziekte kenmerkt zich door ernstige, waterige diarree waardoor de staart en anus voortdurend nat zijn. De muis wil niet eten en is apathisch. De meeste muizen sterven binnen 48 uur. Wanneer de kleurmuis een natte staart heeft, moet direct de hulp van een dierenarts ingeroepen worden.

Gezwel

Tumoren komen bij muizen vaak voor, zowel inwendig als uitwendig. De meest voorkomende gezwellen zijn die aan de melkklieren van de vrouwtjes. Een gezwel kan ook het gevolg zijn van huidkanker. Deze gezwellen kunnen wel operatief verwijderd worden, maar het slagen van deze operatie is onder andere afhankelijk van de leeftijd en conditie van het dier. Een groot deel van het succes van de ingreep hangt af van het type narcose en de kundigheid van de chirurg. Dit geldt overigens voor alle operaties die uitgevoerd worden.

Abces

Een abces is een opeenhoping van etter in weefselholtes, veroorzaakt door een infectie of verwonding. Een abces moet geopend en schoongespoeld worden door een dierenarts. Hierna blijft een wond over die vervolgend kan genezen. Wanneer het abces niet geopend wordt, komen er constant gifstoffen uit het abces vrij die de muis ziek(er) kunnen maken. Ook kunnen vanuit het abces klompjes bacteriën zich via de bloedbaan verspreiden, waardoor ook op andere plaatsen in het lichaam (soms onbereikbare) abscessen kunnen ontstaan.

Schimmel

Schimmel is te herkennen aan kale plekken met zichtbare schilferende korstjes. Deze zitten vaak op de kop rondom ogen en oren, maar ook andere plekken kunnen aangetast zijn. Schimmel is niet levensbedreigend, maar wel zeer besmettelijk voor mens en dier. Door middel van microscopisch onderzoek en/of een schimmelkweek kan de dierenarts onderzoeken of het dier schimmel heeft. Vervolgens moet de muis behandeld worden met schimmeldodende shampoo en/of een middel dat oraal toegediend moet worden. Het is verstandig om de muizen die in dezelfde kooi gehuisvest zijn ook te wassen. Daarnaast moeten het hok, de voerbakjes, de speeltjes en de rest van de omgeving goed schoongemaakt worden om herbesmetting te voorkomen.

Schurftmijt

Schurft wordt veroorzaakt door een mijt die gangen onder de huid graaft, en daardoor voor veel jeuk zorgt. De aandoening veroorzaakt kale plekken op de huid. Binnen enkele weken kan de hele huid aangetast zijn. Schurft is besmettelijk, maar meestal krijgen alleen dieren met minder weerstand deze aandoening. Dit verklaart dat binnen een groep muizen de ene muis wel, en de andere muis geen klachten hoeft te hebben. De symptomen van schurft lijken op die van schimmel. Onderscheid moet worden gemaakt door de dierenarts door middel van een microscopisch onderzoek en/of een schimmelkweek. Bij de dierenarts zijn goede geneesmiddelen voor schurft verkrijgbaar. Dit zijn druppels of injecties met ivermectine of een daarvan afgeleide stof.

Luizen

Luizen veroorzaken bij de muis jeuk en huidklachten. Er kunnen verschillende soorten luizen op de muis voorkomen. Bloedzuigende luizen kunnen zorgen voor bloedarmoede. De meeste luizen zijn zichtbaar als kleine stipjes in de haren, dicht bij de huid. Luizen moeten bestreden worden door middel van injecties of druppels met ivermectine of een soortgelijke stof. Ga hiervoor naar de dierenarts.

Gebitsproblemen

Het gebit van een muis bestaat uit twee snijtanden en zes kiezen, zowel in de bovenkaak als in de onderkaak. De snijtanden zijn zichtbaar wanneer de muis eet of zijn bekje opendoet. De kiezen liggen dieper in de mondholte en zijn niet zichtbaar. Muizentanden groeien constant door. Door het vele knagen, slijten de tanden vanzelf af. Wanneer de tanden verkeerd in de kaken staan of wanneer een tegenoverliggende tand ontbreekt, kan dit afslijtingproces niet goed plaatsvinden. De tanden zullen dan doorgroeien waardoor de muis niet meer goed kan eten en zal vermageren. Ook kwijlen, doordat de muis zijn bekje niet meer goed dicht kan doen, is een alarmsignaal. Deze doorgroeiende tanden worden olifantstanden genoemd. Bij de kiezen ligt de situatie anders. Een ontbrekende kies heeft niet tot gevolg dat de tegenoverliggende kies doorgroeit. Wanneer kiezen niet recht tegenover elkaar geplaatst zijn, sluiten ze niet goed op elkaar aan en ontstaan er scherpe punten die tegen de tong of het wangslimvlies prikken.

Wanneer een muis last heeft van deze zogenaamde olifantstanden, moeten de tanden eens per vier weken door een dierenarts worden afgeslepen. Het bijwerken van probleemkiezen is doorgaans elke 2-3 maanden nodig en kan soms alleen onder narcose.

Muizenpokken

Dit is een zeer besmettelijke en dodelijke virusziekte. Bij een plotselinge uitbraak sterven zeer veel dieren zonder dat er ziekteverschijnselen te zien zijn. Ziekteverschijnselen die voorkomen zijn huidontstekingen, gezwollen pootjes en staart- en huidafwijkingen. Aan deze ziekte is weinig of niets te doen. De ziekte komt echter vrijwel niet voor.

V. Soortspecifiek gedrag

Groepsdier

Muizen leven van nature in groepsverband. Daarom moet een muis nooit alleen gehouden worden, maar altijd samen met één of meerdere soortgenoten. Kies voor twee dieren, of bijvoorbeeld een groepje van drie tot vijf muizen. Mannetjes zijn doorgaans onverdraagzamer en vechtlustiger en kunnen meestal niet met andere mannetjes samenleven, tenzij ze van jongs af aan samenleven met hun nestbroertje en er geen vrouwtjes in de buurt zijn. Wie deze problemen wil omzeilen, kan het beste kiezen voor

vrouwtjes. Neem geen gemengde groep met zowel mannetjes als vrouwtjes, om nakomelingen te voorkomen. Het samenstellen van een groep muizen vergt enige voorzichtigheid. Een vreemde, anders ruikende muis zal niet zomaar worden geaccepteerd. De beste manier is om de dieren van jongs af aan met elkaar te laten opgroeien.

Gedrag

Muizen leven in de natuur in familiegroepen waarin een duidelijke rangorde heerst. Met behulp van onder meer hun urine zetten ze geursporen uit om hun territorium af te bakenen en routes uit te zetten waarlangs ze de weg kunnen vinden. Muizen communiceren vooral door middel van geur en geluid. Ze maken hele hoge, ultrasone geluidjes die voor het mensenoor niet hoorbaar zijn. Muizen zijn actieve en nieuwsgierige dieren. Ze kunnen goed klimmen, springen en rennen. Net als veel andere knagers zijn muizen nachtdieren. Ze komen uit veiligheidsoverwegingen vooral in actie als het schemerig of donker is. Ook overdag kunnen de dieren actief zijn, maar het grootste gedeelte van de dag brengen ze slapend door.

Contact tussen muizen en andere diersoorten kan het beste zoveel mogelijk vermeden worden. Dieren als honden of katten zullen de muis als prooidier zien, en de snelle bewegingen die de muis maakt zullen hun jachtinstinct opwekken. Kleinere dieren zoals hamsters of gerbils zullen als concurrentie worden gezien, waardoor gevechten kunnen ontstaan.

Hanteren

Muizen zijn te klein en kwetsbaar om veel op te pakken of overal mee naar toe te nemen. Het zijn geen knuffeldieren maar vooral kijkdierpjes. Een muis aan zijn staart beetpakken is zeer oncomfortabel en bovendien pijnlijk voor het dier. Het is wel mogelijk om de muis met duim en wijsvinger vast te pakken bij de staartbasis, oftewel het dikkere gedeelte vlakbij het lichaam, om het dier daarna zo snel mogelijk op je hand of arm te zetten. Het beste is om een tamme muis met beide handen op te pakken en vast te houden, met daarbij de ene hand onder en de andere hand iets over de muis. Als je muis goed tam is, kun je hem ook op je hand laten lopen en dan optillen. Ook een platte hand onder zijn buik schuiven en dan optillen is een mogelijkheid. Pas op met het hanteren van jonge muisjes, want deze zijn erg springerig.

Voortplanting

Muizen zijn al geslachtsrijp op een leeftijd van vijf weken. Elke vier tot zes dagen is het vrouwtje bronstig. Deze bronst duurt ongeveer 12 uur. De dekking zal verschillende keren worden uitgevoerd. Na circa 21 dagen worden de jongen geboren in het nest. Ze zijn dan blind, doof en kaal. Het nest bestaat doorgaans uit twee tot veertien jongen, maar meer is ook mogelijk. Na twee dagen beginnen de haren te groeien en na de derde dag gaan de ogen open. Na vijf tot zes weken zijn de jonge muizen voldoende uitgegroeid en stressbestendig genoeg om aan een zelfstandig leven te beginnen.

Het onderscheid tussen mannetjes en vrouwtjes is bij kleurmuizen vrij eenvoudig te zien. Bij de mannetjes is de afstand tussen anus en geslachtsopening ongeveer tweemaal zo groot als bij de vrouwtjes. Bij volwassen mannetjes is onder het begin van de staart, vlak onder de anus, bovendien de balzak te zien. Bij muizenvrouwtjes zijn vaak de tepeltjes, verdeeld over twee rijen, als kleine stipjes op de buik zichtbaar.

Het gescheiden houden van de seksen is de beste manier om ongewenste zwangerschap te voorkomen. Begin niet zomaar aan nestjes met uw muizen! U kunt dit beter aan ervaren fokkers overlaten die verstand hebben van genetica en de verzorging van drachtige dieren. Wilt u toch graag een nestje, informeer dan vooraf waar u eventuele jongen kunt plaatsen en win informatie in over de verzorging van de moeder en de jongen.